

Ændringsforslagene nr. 1 og 2
vedtoges uden afstemning.

Lovforslagene som helhed sættes derefter til forhandling.

Udvalgets ordfører (Horn): Jeg vil gerne på flertallets vegne anbefale de to foreliggende lovforslag til vedtagelse og i tilknytning hertil gøre enkelte bemærkninger.

Når vi i dag er nået til at kunne gennemføre disse lovforslag med så bred tilslutning, som tilfældet er, og med tilslutning fra folkeskolens lærere, kan jeg kun give udtryk for min personlige glæde herover og min taknemlighed for, at lærerorganisationerne har stillet sig forstående over for de synspunkter, som et så stort udsnit af folketinget har anlagt. Når det lykkedes trods en modstand, som vel sjældent ses, og trods anvendelsen af midler, som man heldigvis ikke almindeligt ser anvendt i vort land, skyldes det, at parterne har forstået at bøje synspunkterne mod hinanden om det, der var udgangspunktet, nemlig at man ville søge at give den danske folkeskole en løftning. Når det er lykkedes, skyldes det først og fremmest, at det under forårsforhandlingerne i 1957 i et underudvalg under ledelse af daværende undervisningsminister Bomholt sammen med ministeriets embedsmænd og undervisningsinspektørerne for gymnasieskolen, folkeskolen og mellem- og realskolen lykkedes at nå frem til det, der kunne samle parterne, nemlig at man kunne dele i klasser, således som der gentagne gange har været fremsat ønske om det fra konservativ side i udvalget; da det kom til at foreligge, havde imidlertid heller ikke det konservativ interesse. Den formulering, som den daværende undervisningsminister nåede frem til, er faktisk den læst, hvorover der er skåret under de senere forhandlinger. Sagen blev stillet i bero, fordi folketinget tog ferie; ellers ville vi have haft den forhandling, som nu finder sted, på et betydelig tidligere tidspunkt.

Der er fremkommet besværginger over, at undervisningsinspektørernes opfattelse har været undertrykt — udtrykket er måske lidt stærkt — i hvert fald besværginger over, at der ikke var taget hensyn til deres synspunkter; det er også her i tinget blevet fremført et par gange af det ærede medlem hr.

Hvidberg. Jeg mener ikke, en sådan påstand er rigtig, og jeg synes, det er beskæmmende at fremføre noget sådant, for undervisningsinspektørerne havde lejlighed til — og benyttede sig af lejligheden — ved de forhandlinger, der blev ført i foråret 1958 i nationalmuseets lokaler, at fremføre deres synspunkter; det findes også i referaterne. Der er ikke i denne sag nogen mening eller noget synspunkt, som er blevet undertrykt; enhver mening har fået mulighed for at komme frem både uden for tinget, i pressen, og her i tinget, i udvalget, og hvor disse sager i øvrigt har været drøftet.

Der er stadig delte meninger om det rigtige i det, der her vedtages, men flertallet mener, at der ved denne lovgivning gives den danske folkeskole en betydelig løftning. Jeg er da også i den situation at kunne sige, at i de få dage, der er gået, siden vi havde lovforslagene til anden behandling, har jeg fået en række breve fra kommunalbestyrelsesmedlemmer landet over af alle partifarver, breve, som har givet udtryk for, at man regnede med, at det, der var blevet besluttet ved anden behandling, nu inden ret længe blev til lov, således at de nu endelig kunne begynde at indrette deres skolevæsen. Brevene har givet udtryk for, at de kommuner, der skal indrette deres skolevæsen efter 1937-loven, er glade for at kunne sige: nu ved vi, hvordan vi skal indrette os. Ved det nye skoleårs begyndelse i henholdsvis april og august måned næste år skulle altså for første gang den milde deling kunne gennemføres, og mellemskoleprøven afholdes altså for sidste gang i denne tid i de kommuner, hvor skoleåret begynder til august.

Det er fra enkelte sider blevet sagt, at der bliver kort tid til at forberede overgangen til det nye, men som det fremgår af bemærkningerne i tillægsbetænkningen, er der taget hensyn hertil fra ministeriets side, og organisationerne er bekendt hermed.

Som jeg sagde ved anden behandling, foreligger der nu den opgave for ministeriet og lærerorganisationerne at finde frem til en udformning af de regler og aftaler, hvorefter det rent praktiske arbejde fremover skal foregå i skolerne. Jeg vil udtrykke håbet om, at der hos dem, der skal deltage i det videre arbejde fremover, må råde samarbejdsvilje og samme ånd med hensyn til